

بررسی سمیت سلولی اسانس و عصاره‌های مختلف گیاهان ادویه‌ای دارچین و زنجیبل با آزمون سمیت لارو میگوی آب شور

فریبا شریفی‌فر^{۱*}، محمدحسن مصطفی^۲، غلامرضا دهقان^۳، عالیه عامری^۴، فهیمه علیشاھی^۴

۱- استادیار، گروه فارماکوگنوزی، دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات فارماسیوتکس، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۲- دانشیار، گروه میکروبیولوژی، دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات فارماسیوتکس، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۳- استادیار، گروه فارماسیوتکس، دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات فارماسیوتکس، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۴- دکتر داروساز، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

*آدرس مکاتبه: کرمان، صندوق پستی: ۴۹۳-۷۶۱۷۵ دانشگاه علوم پزشکی کرمان، دانشکده داروسازی

تلفن: ۰۳۴۱ (۳۲۰۵۰۰۱)، نمبر: ۰۳۴۱ (۳۲۰۵۰۰۳)

پست الکترونیک: fsharififar@kmu.ac.ir

تاریخ تصویب: ۸۷/۱۰/۲

تاریخ دریافت: ۸۶/۸/۲۶

چکیده

مقدمه: گیاهان زنجیبل^۱ و دارچین^۲ به عنوان ادویه دارای مصرف گسترده‌ای در رژیم غذایی ایرانیان می‌باشد.

هدف: هدف این تحقیق بررسی سمیت سلولی اسانس و عصاره‌های مختلف گیاهان ادویه‌ای دارچین و زنجیبل با آزمون کشنده لارو میگوی آب شور^۳ می‌باشد.

روش بررسی: در ابتدا نام علمی گیاهان تهیه شده از بازار با آنالیز میکروسکوپی تایید شده، اسانس با روش هیدرودیستیلیشن و عصاره‌ها به ترتیب قطبیت با روش پرکولاسیون استخراج شدند. اثر کشنده لارو میگوی آب شور فراکسیون‌ها با دو روش دیسک و محلول در غلظت‌های ۱۰، ۱۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر در مقایسه با دی‌کرومات پتاسیم بررسی شد. هر نمونه سه مرتبه مورد آزمایش قرار گرفته و نتایج به دست آمده با روش آماری Probit Analysis مورد آنالیز قرار گرفته است.

نتایج: عصاره کلروفرمی، اسانس و عصاره اتری دارچین (با LC₅₀ به ترتیب برابر با ۱۲/۱ - ۶/۷ - ۹/۲۱ و ۱۰/۰۵ - ۸/۷ - ۱۲/۳) و (۱۴/۴ - ۲۱/۳) میکروگرم در میلی‌لیتر و اسانس، عصاره پترولنوم اتر، عصاره متانولی و کلروفرمی زنجیبل (با LC₅₀ به ترتیب برابر با ۰/۰۴ - ۰/۰۲، ۰/۰۳ - ۶/۹، ۴/۰۳ - ۲/۳ - ۶/۹، ۴/۷ - ۱۲/۸ و ۵/۴ - ۱۴/۲ - ۷/۹) میکروگرم در میلی‌لیتر دارای بیشترین سمیت بوده‌اند.

نتیجه‌گیری: فراکسیون‌های هر دو گیاه دارای سمیت بالا می‌باشد و با توجه به سمیت عصاره آبی گیاه لازم است با انجام سایر آزمون‌ها در صورت تایید نتایج، در مورد محدودیت مصرف این دو ادویه توصیه‌های ایمنی صورت گیرد.

گل واژگان: آرتミا، دارچین، زنجیبل، سمیت سلولی، سمیت لارو میگوی آب شور

¹ *Zingiber officinale* Rosc.

² *Cinnamomum zeylanicum* Blum.

³ Brine shrimp Lethality Assay

مقدمه

مطالعات کتابخانه‌ای وجود دارد. دارچین^۱، از خانواده Loraceae دارای خواص درمانی کارمیناتیو، ضدمیکروب، آنتیاکسیدان، آنتی‌دیابت، ضددیروس هرپس و ضداسپاسم می‌باشد [۴-۸]. گزارش‌هایی نیز از تورم سلول‌های کبدی، افزایش ضخامت لایه پوششی معده و ایجاد نفریت متعاقب مصرف درازمدت دارچین وجود دارد که به اسانس آن نسبت داده شده است [۹]. ریزم گیاه زنجیبل^۲ از خانواده Zingiberaceae بومی کشورهای هند، سیلان و چین بوده و دارای خاصیت کارمیناتیو، ضداسپاسم، ضدتهوع، صفرآور، ضدقارچ، کاهش دهنده چربی خون، آنتی‌دیابتیک، ضدفسارخون و گشادکننده عروق می‌باشد [۱۰-۱۵]. گونه Z. zerumbet و Z. cassumunar از این جنس دارای سمیت سلولی قابل توجهی می‌باشند [۱۶، ۱۷].

مواد و روش‌ها

گیاهان مورد استفاده: در این تحقیق، پوست دارچین و ریزم زنجیبل با توجه به اینکه در ایران رویش ندارند از منابع معتبر تهیه شدند.

بررسی فیتوشیمیایی مقدماتی گیاهان: پوست دارچین و ریزم زنجیبل از نظر وجود ترکیباتی مانند فلاونوئید، آلکالوئید، تانن و ساپونین مورد آزمایش قرار گرفتند [۱۸].

آنالیز میکروسکوپی گیاهان: با توجه به اینکه این دو گیاه مورد آزمایش در ایران رویش ندارند و از کشورهایی مانند هندوستان و یا سیلان به ایران وارد می‌شود جهت اطمینان از گونه مورد آزمایش بعد از تهیه لام نمونه زیر میکروسکوپ مورد بررسی قرار گرفته و با منابع مرجع مورد مقایسه قرار گرفتند [۱۹].

اسانس‌گیری و تهیه عصاره‌های مختلف گیاه: برای تهیه اسانس از روش هیدرودیستیلیشن با دستگاه کلونجر استفاده شد. مقدار ۱۰۰ گرم پودر گیاه خشک شده به دستگاه منتقل و به مدت ۴ ساعت اسانس‌گیری شد. عصاره‌گیری از گیاهان با سیستم حلال پترولئوم اتر، کلروفرم، دی‌اتیل اتر، متانول و آب

سرطان به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل مرگ و میر در جهان محسوب می‌شود و همه ساله منجر به مرگ بیش از ۶ میلیون نفر می‌شود [۱]. امروزه مبارزه با سرطان، به خصوص در مورد تومورهایی که رشد سریع دارند با توفیق نسبتاً خوبی همراه بوده است. درمان سرطان به دلیل محدودیت‌های بنیادی با مشکلات زیادی مواجه بوده است. به منظور دستیابی به ترکیبات دارای خاصیت ضدسرطان نیاز به یک سری آزمون‌های غربالگری^۱ می‌باشد. از سویی تحقیقات در زمینه دستیابی به ترکیبات ضدسرطان از منابع گیاهی هر روزه ابعاد گسترده‌تری پیدا می‌کند. کشف داروهایی مانند آalkaloidهای گیاه وینکا، یا دی‌ترپن تاکسول از گیاه سرخدار و ... که در درمان سرطان مورد استفاده قرار می‌گیرند انگیزه مضاعفی را جهت تحقیق در زمینه جستجوی داروهای ضدسرطان با منشای گیاهی ایجاد کرده است. در این مطالعات آزمون‌های سمیت سلولی یا سیتو توکسیسیتی به دلیل سرعت بخشیدن به روال تحقیق و صرف هزینه‌های کمتر جهت جستجوی ترکیبات سیتو توکسیک استفاده می‌شود. یکی از معتبرترین این آزمون‌ها، آزمون سمیت میگوی آب شور یا سمتیت لارو میگوی آب شور می‌باشد که توسط استیتو ملی سرطان^۲ در آمریکا ارایه شده است. این آزمون با استفاده از لارو میگوی آب شور^۳، برای ارزیابی اولیه سمیت انواعی از عصاره‌های گیاهی، فلزات سنگین، حشره‌کش‌ها، افزودنی‌های مواد غذایی و یا ترکیبات دارویی به کار می‌رود [۲]. سمیت تعداد زیادی از گیاهان مختلف با این روش مورد ارزیابی قرار گرفته است که از جمله می‌توان به سیاه‌دانه، کتان، انیسون، گزنه و اسپند اشاره کرد [۳].

در این تحقیق دو گیاه دارویی دارچین و زنجیبل که به عنوان ادویه در برنامه غذایی مردم ایران به میزان گسترده‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرند برای اولین بار با این آزمون از نظر سمیت سلولی مورد سنجش قرار گرفتند. گزارش‌هایی از سمیت سلولی گونه‌های دیگری از بعضی از این گیاهان در

¹ *Cinnamomum zeylanicum* Blume

² *Zingiber officinale* Rosc.

¹ Screening

³ *Artemia salina*

² NCI

معادل از حلال هر عصاره و به عنوان شاهد مثبت از دی کرومات پتاسیم استفاده شد [۲۰]. بعد از ۲۴ ساعت تعداد لاروهای زنده در هر لوله شمارش و ثبت شد. هر نمونه سه مرتبه مورد سنجش قرار گرفت و میانگین نتایج به صورت $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ گزارش شد.

در روش محلول برای عصاره‌های آبی از حلال DMSO و برای عصاره متانولی و آبی از آب به عنوان حلال استفاده شد. بعد از تهیه رقت‌های مناسب از هر عصاره ۱۰۰، ۱۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ میکروگرم/میلی‌لیتر، ۱۰۰ میکرولیتر از هر عصاره در لوله آزمایش وارد شده و بعد از به حجم رسانیدن با آب دریا، تعداد ۱۰ عدد لارو زنده به هر لوله اضافه شد. بقیه روش کار مشابه روش دیسک می‌باشد [۲].

محاسبات آماری

بعد از شمارش لاروهای زنده در دو روش و داشتن لاروهای کشته شده با استفاده از برنامه Probit analysis، که یکی از برنامه‌های تحت SPSS می‌باشد، LC_{50} عصاره‌ها با بازده اطمینان ۹۵ درصد محاسبه و با شاهد مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج

نتایج حاصل از بررسی فیتوشیمیایی مقدماتی

نتایج حاصل از انجام آزمایش‌های فیتوشیمیی بر روی دو نمونه گیاهی نشان داده است که هر دو گیاه دارای فلاونوئید، آکالالوئید و تانن و فاقد ساپونین می‌باشند.

نتایج حاصل از آنالیز میکروسکوپی

آنالیز میکروسکوپی نمونه‌های دارچین و زنجیل به ترتیب مطابق با مونوگراف گیاهان *Z. officinale* و *C. zeylanicum* بوده است.

و به روش پرکولاسیون به ترتیب انجام گرفت تا مواد را با داشتن قطبیت مختلف بتوان از گیاه استخراج نمود. ۱۰۰ گرم از پودر هر گیاه در پرکولاטור ریخته و در درجه حرارت اتاق عصاره‌گیری شد. عصاره‌های به دست آمده با دستگاه تقطیر در خلاً تا حد خشک شدن تغليظ و تا زمان آزمایش در یخچال نگهداری شد. برای تهیه رقت‌های مورد آزمایش از روش سریالی استفاده شد و ابتدا رقت‌های ۱۰، ۱۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم میلی‌لیتر از عصاره‌ها تهیه و مورد سنجش قرار گرفت. در مرحله دوم با توجه به نتایج به دست آمده، رقت‌های مابین رقت‌های موثر به دست آمده نیز مورد سنجش قرار گرفتند.

آزمون سمیت لارو میگوی آب شور

تهیه لارو میگوی آب شور

تخم‌های خشک *Artemia salina* جهت تفریخ^۱ در آب دریای مصنوعی (محلول ۳/۵ درصد نمک دریا در آب) در دمای ۲۸ درجه قرار داده شد. تخم‌ها در آکواریوم و تحت نور شدید و هوادهی مداوم بعد از حدود ۲۶ - ۲۴ ساعت تفریخ شدند. لاروهای فعال با استفاده از خاصیت فوتوتروپیک آن‌ها از لاروهای غیرفعال و پوسته‌ها (که برای لارو سمی می‌باشند) جدا شدند [۲].

انجام آزمون

برای انجام آزمایش از دو روش دیسک و محلول استفاده شد. در روش دیسک از دیسک‌های کاغذی با قطر ۰/۵ سانتی‌متر و ضخامت یکسان استفاده شده و از هر یک از سه رقت ۱۰، ۱۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم/میلی‌لیتر، مقدار ۱۰۰ میکرولیتر به دیسک کاغذی اضافه و در لوله آزمایش قرار داده شد. بعد از اضافه کردن ۵ میلی‌لیتر آب دریای با حرارت ۲۸ درجه به لوله، تعداد ۱۰ عدد لارو به هر لوله اضافه شد. لوله‌ها به مدت ۲۴ ساعت تحت نور مناسب و در دمای ثابت ۲۸ درجه قرار داده شد. در لوله کنترل، دیسک حاوی حجم

^۱ Hatching

نتایج حاصل از اسانس‌گیری

فراریت بالا قابل ارزیابی نمی‌باشد. در تمام آزمایش‌ها میزان مرگ و میر در لوله کنترل صفر بوده است.

نتایج سمیت سلولی ریزم زنجیل

نتایج حاصل از بررسی سمیت سلولی عصاره‌های مختلف گیاه زنجیل روی لارو آرتمیا در نمودار شماره ۲ آمده است. مقایسه LC₅₀ این فراکسیون‌ها نشان می‌دهد که عصاره متانولی و پترولئوم اتر زنجیل با LC₅₀ به ترتیب برابر با (۴۸/۰۰ - ۱۶/۵۰) و (۵۲/۸۹ - ۲۰/۰۲) ۳۲/۷۶ میکروگرم در میلی‌لیتر دارای بیشترین سمیت سلولی روی لارو آرتمیا بوده‌اند که در مقایسه با شاهد مثبت (دی‌کرومات پتاسیم) سمیت سلولی قابل توجهی می‌باشد (LC₅₀ = ۲۳/۲۹ میکروگرم در میلی‌لیتر). عصاره آبی گیاه دارای کمترین سمیت می‌باشد. در تمام آزمایش‌ها میزان مرگ و میر در لوله کنترل صفر بوده است.

نتایج حاصل از عصاره‌گیری

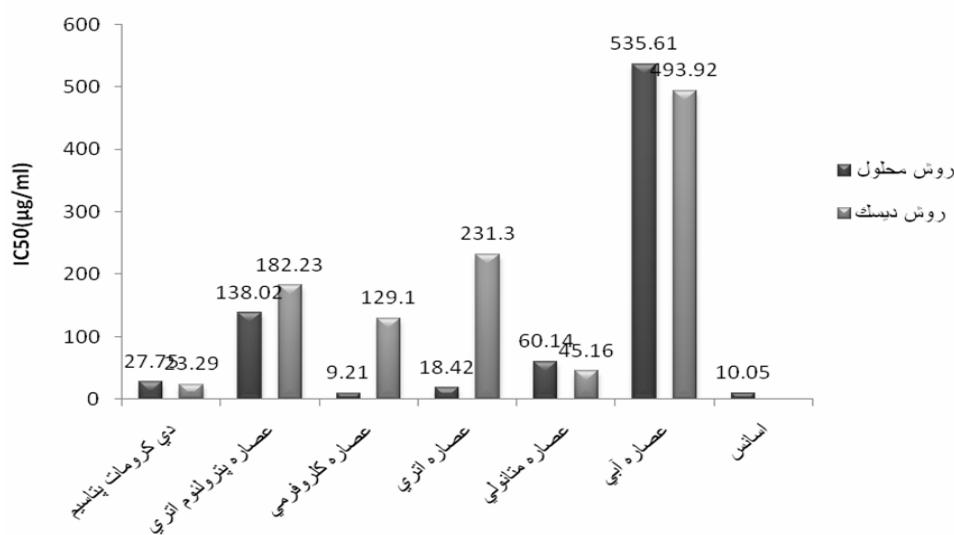
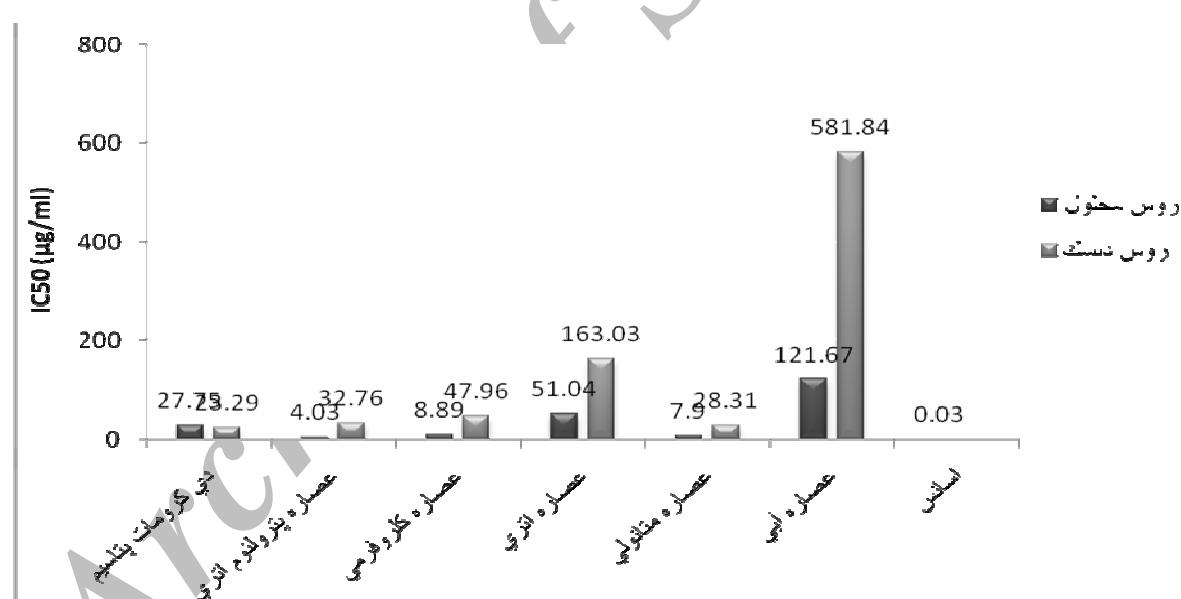
بیشترین درصد فراز زیزیکسیون‌های حاصل از عصاره‌گیری از گیاه دارچین را عصاره پترولئوم اتر (۱۷/۳۴ درصد) و عصاره متانولی (۱۴/۴۱ درصد) تشکیل می‌دهد. عصاره آبی گیاه ۸/۵۵ درصد گیاه اولیه را شامل می‌شود. بیشترین درصد عصاره حاصل از زنجیل مربوط به عصاره متانولی (۱۳/۷۶ درصد) می‌باشد و بعد از عصاره اتری (۶/۹ درصد)، بقیه عصاره‌ها درصد جزئی از فراکسیون‌های گیاه را شامل می‌شوند (جدول شماره ۱).

نتایج آزمایش‌های سمیت سلولی گیاهان به روش محلول
نتایج سمیت سلولی اسانس و عصاره‌های مختلف پوست دارچین در روش محلول، بیشترین سمیت سلولی فراکسیون‌های گیاه به ترتیب مربوط به عصاره کلروفرمی، اسانس و عصاره اتری [LC₅₀ برابر با (۱۲/۱۳ - ۶/۷۰) ۹/۲۱ و (۱۴/۳۵ - ۲۱/۳۶) ۱۸/۴۲ میکروگرم در میلی‌لیتر] می‌باشد که همه در مقایسه با دی‌کرومات پتاسیم LC₅₀ = ۲۷/۷۵ میکروگرم در میلی‌لیتر) دارای سمیت سلولی بیشتری می‌باشند (نمودار شماره ۱). کمترین سمیت در این روش مربوط به عصاره آبی گیاه می‌باشد [LC₅₀ = (۴۷۲/۳۵ - ۶۰/۱۹۴) ۵۳۵/۶۱ میکروگرم در میلی‌لیتر].

جدول شماره ۱ - میزان درصد اسانس و عصاره‌های حاصل از پوست دارچین و ریزوم زنجیل

شماره	نام گیاه	اسانس گیاه	عصاره پترولئوم اتری	عصاره کلروفرمی	عصاره دی اتل اتری	عصاره آبی	(w/w)
۱	دارچین	۱/۶	۱۷/۳۴	۳/۹۲	۲/۲	۱۴/۴۱	۸/۵۵
۲	زنجبیل	۰/۶۷	۱/۸۴	۱/۹۲	۶/۹	۱۳/۷۶	۱/۹۵

نمودار شماره ۱- نتایج مربوط به LC_{50} عصاره‌های مختلف پوست دارچین با آزمون سمیت لارو میگوی آب شور به روش دیسک و محلولنمودار شماره ۲- نتایج مربوط به LC_{50} عصاره‌های مختلف ریزم زنجیل با آزمون سمیت لارو میگوی آب شور به روش دیسک و محلول

میلی لیتر می باشد که همه فعال تر از شاهد مثبت دی کرومات نشان داده اند (نمودار شماره ۲). کمترین فعالیت مربوط به عصاره آبی می باشد $[LC_{50} = 121/67 \text{ میکروگرم در میلی لیتر}]$.

نتایج سمیت سلولی انسان و عصاره‌های مختلف ریزم زنجیل همه فراکسیون‌های گیاه زنجیل دارای سمیت سلولی قابل مقایسه با شاهد مثبت می باشند. بیشترین فعالیت مربوط به انسان، عصاره‌های پترولئوم اتر، متانول و کلروفرمی گیاه با LC_{50} به ترتیب $(0/02-0/05, 0/03-0/03, 0/03-0/03)$ و $(4/21-4/73, 5/43-5/43, 8/89-8/89)$ میکروگرم در

[$LC_{50} = 0.05 - 0.02 \text{ میکروگرم در میلیلیتر}$] (نمودار شماره ۴).

بحث و نتیجه‌گیری

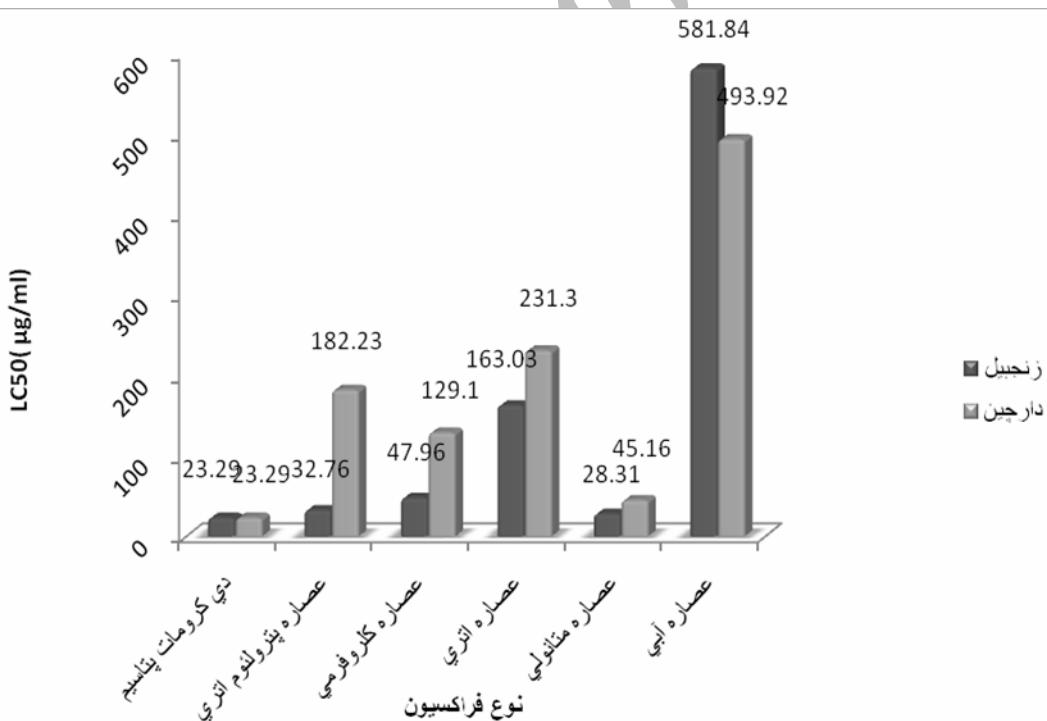
دستیابی به ترکیبات ضدسرطان از منابع مختلف نیازمند انجام آزمون‌های غربالگری سمیت سلولی می‌باشد. یکی از معترضترین آزمون‌ها برای سنجش این سمیت، آزمون سمیت لارو میگویی آب شور^۱ می‌باشد. در این آزمون توانایی مهار رشد یا کشتن سلول‌ها اندازه‌گیری می‌شود. یکی از مزایای این روش آن است که اگر مواد فعال با هر مکانیسمی تشخیص داده شوند، تنها عواملی قابل ردیابی هستند که توانایی ورود به سلول را داشته باشند یا بتوانند دیواره سلولی را تخریب نمایند [۲].

^۱ BSL

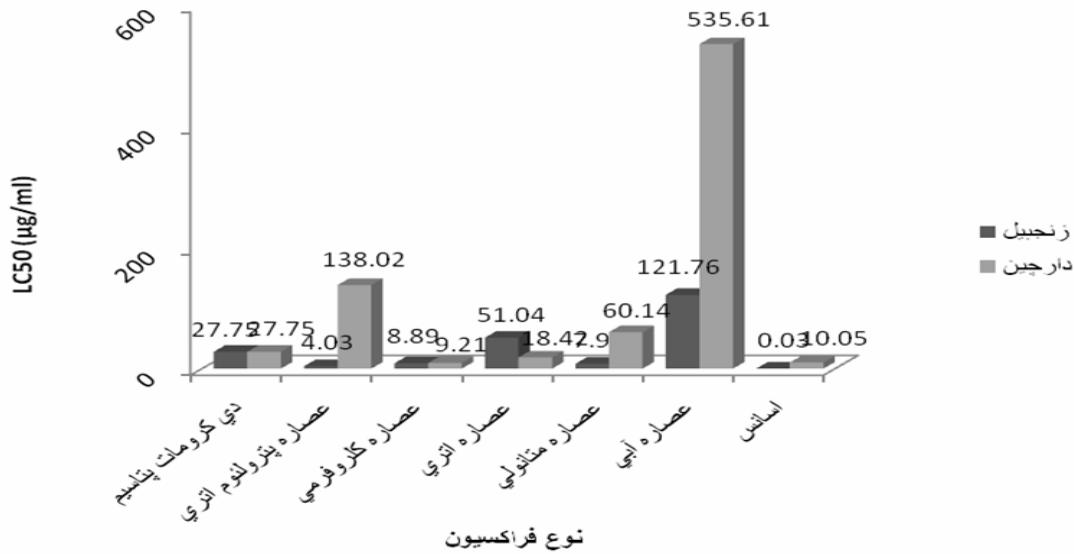
مقایسه سمیت سلولی فرaksیون‌های گیاهان زنجیبل و دارچین در آزمون سمیت لارو میگویی آب شور در روش دیسک

مقایسه LC_{50} فرaksیون‌های مختلف تهیه شده از دو گیاه زنجیبل و دارچین در آزمون سمیت لارو میگویی آب شور به روش دیسک نشان می‌دهد که همه فرaksیون‌های مورد مطالعه گیاه زنجیبل به جز عصاره آبی، دارای سمیت بیشتری نسبت به انواع آن در گیاه دارچین می‌باشند (نمودار شماره ۳).

مقایسه سمیت سلولی فرaksیون‌های گیاهان زنجیبل و دارچین در آزمون سمیت لارو میگویی آب شور در روش محلول در روش محلول، به جز درمورد عصاره اتری، بقیه فرaksیون‌های گیاه زنجیبل سمیت بیشتری روی لارو آرتیما نشان داده‌اند. بیشترین سمیت سلولی بین فرaksیون‌های مورد مطالعه دو گیاه مربوط به اسانس زنجیبل می‌باشد

نمودار شماره ۳- مقایسه نتایج مربوط به LC_{50} فرaksیون‌های مختلف پوست دارچین و ریزوم زنجیبل با آزمون سمیت لارو میگویی آب شور به روش دیسک

نمودار شماره ۴- مقایسه نتایج مربوط به LC_{50} فراکسیون‌های مختلف پوست دارچین و ریزم زنجیبل با آزمون سمیت لارو میگویی آب شور به روش محلول

۱۲/۱۳ (۶/۷۰) و (۹/۲۱) (۸/۷۶) (۱۲/۳۴) (۱۰/۰۵) (۸/۳۶) (۲۱/۳۶) -
دارچین ۱۸/۴۲ میکروگرم در میلی لیتر]. قسمت عمدۀ اسانس (۱۴/۳۵)
دارچین را سینام آلدید تشکیل می‌دهد (بیش از ۹۰ درصد) و
سمیت اسانس این گیاه مربوط به ترکیب سینام آلدید می‌باشد
که سمیت سلولی آن در منابع گزارش شده است [۲۱].
حالیت اسانس دارچین در کلروفرم می‌باشد و بنابراین می‌توان
احتمال داد که سمیت عصاره کلروفرمی گیاه حداقل قسمتی
مربوط به استخراج اسانس گیاه باشد. میزان اسانس گیاه در
عصاره متانولی و به خصوص آنی به حداقل می‌رسد. از سویی
از عصاره کلروفرمی زنجیبل ترکیبات ۴-جینجرول،
۶-جینجرول، ۸-جینجرول و ۱۰-جینجرول و
۶-شوگاول را جداسازی کرده‌اند که در بین آن‌ها ۶-شوگاول
دارای بیشترین سمیت سلولی بوده‌اند [۲۲] در گیاه زنجیبل،
اسانس و عصاره‌های پتروکشوم اتر، متانول و کلروفرمی
[با LC_{50} برابر با (۰/۰۵ - ۰/۰۲)، (۰/۰۳ - ۶/۸) و (۰/۰۳ - ۲/۳)]
در میلی لیتر] در مقایسه با دی کرومات ($LC_{50} = ۲۷/۷۵$ میکروگرم
در میلی لیتر) دارای سمیت سلولی بسیار بالا بوده‌اند. در منابع
به ترکیبات دی آریل هپتاونئید گیاه نیز اشاره شده است که
دارای سمیت سلولی می‌باشد [۲۳]. در اسانس گیاه زنجیبل،

در این تحقیق دو گیاه ادویه‌ای پر مصرف، پوست دارچین و ریزم زنجیبل، برای اولین بار با روش سمیت لارو می‌گویی آب شور مورد سنجش قرار گرفته‌اند. به این منظور انسانس و عصاره‌هایی با قطبیت متفاوت با حلال‌های پتروشوم اتر، کلروفرم، دی‌اتیل اتر، متانول و آب به ترتیب از این گیاهان تهیه شد و سمیت سلولی آن‌ها با استفاده از آزمون سمیت لارو می‌گویی آب شور با دو روش دیسک و محلول ارزیابی شد.

نتایج به دست آمده با آزمون آماری Probit analysis مورد سنجش قرار گرفت. نتایج حاصل نشان می‌دهد که انجام آزمون با روش محلول نسیت به روش دیسک نتایج دقیق‌تری از فعالیت عصاره‌های غیرقطبی دست می‌دهد که احتمالاً به دلیل عدم حلالیت و توزیع مناسب عصاره‌ها و در نتیجه عدم ایجاد غلظت مناسب و یکنواخت از عصاره در نمونه مورد آزمایش می‌باشد که توانایی اثر بر ارگانیسم را به میزان چشمگیری کاهش داده و ایجاد پاسخ‌های غیردقیق می‌کند. این مشکل در روش محلول وجود ندارد. نتایج به دست آمده از بررسی فراکسیون‌ها در روش محلول نشان داده است که فراکسیون‌های مختلف گیاه دارچین همگی دارای سمیت قابل توجهی می‌باشند که بیشترین سمیت مربوط به انسانس، عصاره کلروفرمی و اتری گیاه می‌باشد.^{LC₅₀} برابر با

آزمون باشد. از سمیت سلولی دارچین گزارشی در منابع وجود ندارد اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که ترکیب اصلی اسانس این گیاه یعنی سینام آلدید دارای سمیت سلولی می‌باشد [۲۱]. گونه‌های دیگری از جنس *Cinnamomum* دارای سمیت می‌باشند [۲۶، ۲۷]. گزارش‌های مختلفی از سمیت و یا اثر محافظتی زنجیبل در منابع وجود دارد [۲۸، ۲۹]، اما تا به حال این گیاه با روش آزمون سمیت لارو میگویی آب شور مورد ارزیابی قرار نگرفته است. علاوه بر این در مورد سمیت سلولی اسانس زنجیبل و عصاره‌های مختلف دو گیاه گزارش جامعی وجود ندارد و این برای نخستین مرتبه است که اسانس و عصاره‌های مختلف گیاه در یک آزمون واحد از نظر سمیت سلولی مورد بررسی قرار می‌گیرند. لذا با توجه به نتایج به دست آمده در این تحقیق، لازم است که سمیت سلولی این گیاهان با روش‌های دیگر نیز مورد سنجش قرار گیرد و در صورت تایید این پاسخ‌ها نسبت به ارایه توصیه‌های ایمنی و محدودیت مصرف این ادویه‌ها اقدام جدی صورت گیرد. ضمن این‌که با انجام جداسازی و خالص کردن فراکسیون‌های فعال در این آزمون امید است که بتوان به ترکیبات با سمیت سلولی فعال جدید دست پیدا کرد که این موارد نیز در دست اقدام می‌باشد.

وجود ترکیباتی مانند جینجرول و زینجیرن می‌تواند عامل سمیت سلولی باشد. گزارش‌هایی از اثرات ضدتومور جینجرول و زینجیرن موجود در اسانس گیاه در منابع وجود دارد [۲۴]. کمترین سمیت مربوط به عصاره‌های آبی گیاهان می‌باشد که این خود نشان می‌دهد که فراکسیون‌های غیرقطبی گیاه دارای سمیتی بیشتر از انواع غیرقطبی می‌باشند علی‌رغم این‌که عصاره‌های آبی این گیاهان دارای کمترین سمیت سلولی بوده‌اند، اما با توجه این‌که در این آزمون ترکیبات با LD₅₀ کمتر از ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر، دارای سمیت سلولی محسوب می‌شوند، بنابراین باید اذعان کرد که حتی عصاره‌های آبی این گیاهان نیز دارای سمیت سلولی قابل توجهی می‌باشند. تعدادی از ترکیبات با سمیت سلولی طبیعی که با این روش مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند در جدول شماره ۲ ذکر شده است. در بعضی از منابع اشاره شده است که ترکیبات با LC₅₀ کمتر از ۳۰ میکروگرم در میلی‌لیتر به عنوان مواد دارای سمیت سلولی گزارش شده‌اند [۲۵]. با توجه به این‌که در مصرف معمول این گیاهان در رژیم غذایی، عملیات مقدماتی برای جداسازی فراکسیون‌های غیرقطبی این گیاهان انجام نمی‌شود و عموماً استفاده از حرارت می‌تواند باعث افزایش استخراج ترکیبات مختلف گیاه شود، می‌توان پیش‌بینی کرد که سمیت سلولی این ادویه‌ها در فرم عصاره آبی بیش از مقدار گزارش شده در این

جدول شماره ۲ - نتایج حاصل از آزمون لارو میگویی آب شور فرآورده‌های طبیعی [۲]

LC ₅₀ (µg/ml)	فرآورده طبیعی
۲/۴	پودوفیلوتوکسین
۲۲/۵	بربرین کلرید
۷۷/۵	استرکنین سولفات
۱۵۱	دیئتالین
۲۱۵	کینیدین سولفات
۲۱۵	افدرین سولفات
۲۱۵	استروفاکتین
۲۷۵	آربوتین
۳۰۶	کافئین
۵۱۴	تیمول
۶۸۶	آتروپین سولفات
۱۰۰>	سانتونین

مراتب تقدير و تشکر خود را از حمایت مالی اين مرکز اعلام
مي دارند.

تشکر و قدردانی

اين مقاله حاصل طرح تحقیقاتی مصوب مرکز تحقیقات
دانشگاه علوم پزشکی کرمان می باشد که بدین وسیله نویسندها

منابع

1. Abdullaef FI, Rivera Luna R, Roitenburg Belacortu V and Espinosa Aguirre J. Pattern of childhood cancer mortality in Mexico. *Arch. Med. Res.* 2000; 31: 526 - 31.
2. Meyer BN, Ferrigni NR, Putnam JE, Jacobsen, LB. Nicholas DE and McLaughlin JL. Brine shrimp: A convenient general bioassay for active plant constituents. *Planta Med.* 1982; 45: 31 - 4.
3. Sokmen A. Antiviral and cytotoxicity activities of extracts from the cell cultures and respective parts of some Turkish medicinal plants. *Turk J. Biol.* 2001; 25: 343 - 50.
4. Senhaji O, Faid M, Kalalou I . Inactivation of Escherichia coli O157:H7 by essential oil from *Cinnamomum zeylanicum*. *Braz J Infect Dis.* 2007; 11: 234 - 6.
5. Verspohl EJ, Bauer K, Neddermann E. Antidiabetic effect of *Cinnamomum cassia* and *Cinnamomum zeylanicum* *in vivo* and *in vitro*. *Phytother Res.* 2005; 19: 203 - 6.
6. Jayaprakasha GK, Jagan Mohan Rao L, Sakariah KK. Volatile constituents from *Cinnamomum zeylanicum* fruit stalks and their antioxidant activities. *J Agric Food Chem.* 2003; 16: 4344 - 8.
7. Ranasinghe L, Jayawardena B, Abeywickrama K. Fungicidal activity of essential oils of *Cinnamomum zeylanicum* (L.) and *Syzygium aromaticum* (L.) Merr et L.M. Perry against crown rot and anthracnose pathogens isolated from banana. *Lett Appl Microbiol.* 2002; 35 (3): 208 - 11.
8. Angmor JE, Dicks DM, Evans WC, Santra DK. Studies on *Cinnamomum zeylanicum*. *Planta Med.* 1972; 21 (4): 416 - 20.
9. Shah AH, Al-Shareef AH, Ageel AM, Qureshi S. Toxicity studies in mice of common spices, *Cinnamomum zeylanicum* bark and *Piper longum* fruits. *Plant Foods Hum Nutr.* 1998; 52 (3): 231 - 9.
10. Al-Amin ZM, Thomson M, Al-Qattan KK, Peltonen-Shalaby R and Ali M, Anti-diabetic and hypolipidaemic properties of ginger (*Zingiber officinale*) in streptozotocin-induced diabetic rats, *Br. J. Nutr.* 2006; 96: 660 – 6.
11. Boone SA and Shields KM, Treating pregnancy-related nausea and vomiting with ginger, *Ann. Pharmacother.* 2005; 39: 1710 – 3.
12. Chaiyakunapruk N, Kitikannakorn N, Nathiswan S, Leeprakobboon Kand Leelasettagool C, The efficacy of ginger for the prevention of postoperative nausea and vomiting: a meta-analysis, *Am. J. Obstet. Gynecol.* 2006; 194: 95 – 9.
13. Chribasik S, Pittler MH and Roufogalis BD, *Zingiberis immer*: a comprehensive review on the ginger effect and efficacy profiles, *Phytomedicine* 2005; 12: 684 – 701.
14. Ficker C, Smith ML, Akpagana K, Gbeassor M, Zhang J, Durst, Assabgui R and Arnason JT, Bioassay-guided isolation and identification of antifungal compounds from ginger, *Phytother. Res.* 2003; 17: 897 – 902.
15. Ghayur MN and Gilani AH, Ginger lowers blood pressure through blockade of voltage-dependent calcium channels, *J. Cardiovasc. Pharmacol.* 2005; 45: 74 – 80.
16. Huang GC, Chien TY, Chen LG, Wang CC. Antitumor effects of zerumbone from *Zingiber zerumbet* in P-388D1 cells *in vitro* and *in vivo*. *Planta Med.* 2005; 71 (3): 219 - 24.

- 17.** Han AR, Min HY, Windono T, Jeohn GH, Jang DS, Lee SK, Seo EK. A new cytotoxic phenylbutenoidiminer from the rhizomes of *Zingiber cassumunar*. *Planta Med.* 2004; 70 (11): 1095 - 7.
- 18.** Trease GE, Evans WC. *Pharmacognosy*. Bailliere Tindall Press, London. 2001.
- 19.** Samsam-Shariat H. Drug analysis by chromatography and microscopy. Roosbehan Pub., Tehran. 2003, pp: 172, 186.
- 20.** Sam TW, Colegate SM and Molyneux RJ. *Bioactive natural products*, CRC Press Inc, USA. 1993, pp: 441 - 2.
- 21.** Swales NJ and Caldwell J. Studies on trans-cinnamaldehyde II: Mechanisms of cytotoxicity in rat isolated hepatocytes. *Toxicology in Vitro*, 1996; 10: 37 - 42.
- 22.** Kim JS, Lee SI, Park HW, Yang JH, Shin TY, Cytotoxic components from the dried rhizomes of *Zingiber officinale* Rosc. *Arch. Pharm. Res*, 2008; 31: 415 - 8.
- 23.** Wei QY, Ma J-P, Cai YJ, Yang L and Liu Z-L. Cytotoxic and apoptotic activities of diarylheptanoids and gingerol-related compounds from the rhizome of Chinese ginger. *J. Ethnopharmacol.* 2005; 102: 177 - 84.
- 24.** Chrubasic S, Pittler MH, Roufogalis BD. *Zingiberis* rhizome: A comprehensive review on the ginger effect and efficacy profile. *Phytomedicine* 2005; 12: 684 - 701.
- 25.** Wanyoike GN, Chhabra CC, Lang'at-Thoruwa CC and Omar SA. Brine shrimp toxicity and antiplasmodial activity of five Kenyan medicinal plants. *J. Ethnopharmacol.* 2004; 90: 129 - 33.
- 26.** Rao YK, Fang SH and Tzeng YM, Evaluation of the anti-inflammatory and anti-proliferation tumoral cells activities of *Antrodia camphorata*, *Cordyceps sinensis*, and *Cinnamomum osmophloeum* bark extracts. *J. Ethnopharmacol.*, 2007; 114 (1): 78 - 85.
- 27.** Horgen FD, Edrada RA, Reyes G, Agcaoili F, Madulid DA, Wongpanich V, Angerhofer CK, Pezzuto JM, Soejarto DD and Farnsworth NR. Biological screening of rain forest plot trees from Palawan Island (Philippines). *Phytomedicine* 2001; 8: 71 - 81.
- 28.** Wei QY, Ma JP, Cai YJ, Yang L and Liu ZL, Cytotoxic and apoptotic activities of diarylheptanoids and gingerol-related compounds from the rhizome of Chinese ginger. *J. Ethnopharmacol.* 2005; 102 (2): 177 - 84.
- 29.** Amin A, Hamza AA. Effects of Roselle and Ginger on cisplatin-induced reproductive toxicity in rats. *Asian J. Androl.* 2006; 8 (5): 607 - 12.

